

РЕШЕНИЕ

№ 3018

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 19.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **13361** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Н. К. Б., ЕГН [ЕГН] с адрес: гр. С., ул. „Мирни дни” №10 срещу Решение № 1040-21-553 от 05.11.2019 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ)-С.-град, с което е оставяена без уважение жалба с вх. № 1012-21-1915 от 25.10.2019 г. и е потвърдено Разпореждане № 23667 от 08.10.2019 г., с което от длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО не е признато за трудова злополука претърпяното от Н. К. Б., здравословно увреждане /счупване на други части на подбедрицата, закрито/ станало на 18.05.2019г. на „Строителен обект - [населено място],[жк], [улица], зад магазин Б..

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното Решение № 1040-21-553 от 05.11.2019 г. на директор на ТП на НОИ С. - град е неправилно и незаконосъобразно. Сочил, че от събраните по делото доказателства се установява, че злополуката е настъпила при и по повод на служебните му задължения. Твърди, че не са взети предвид писмените обяснения на Я. К. Б. и Б. С. А., които също са работили на 18.05.2019 г. на обект на [фирма] - К. вада“, а се кредитирани единствено документите, изхождащи от работодателя, според които на обекта не се работило в събота и неделя, което не отговаряло на истината и се криело обстоятелството, че се полага извънреден труд.

Направено е искане да се отмени Решение № 1040-21-553 от 05.11.2019 г. на директор на ТП на НОИ С. – град, като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът - директор на ТП на НОИ-С., редовно призван, се представлява от юрк. П., която изразява искане жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно уведомена, не се явява. С молба представена по делото молба оспорва жалбата и излага доводи по съществуването на спора.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата. Административен съд-С. град, след като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и във връзка с доводителна странит, намира за установено от фактическа страна следното:

На основание чл.57, ал.2 от КСО в ТП на НОИ С. град е подадена декларация вх. №739/16.08.2019 г. от Н. К. Б. за претърпяна от него злополука станала на 18.05.2019 г. на „Строителен обект - [населено място],[жк], [улица], зад магазин Б..

Към декларацията са събрани следните писменни доказателства: Протокол №1/29.08.2019 г. за разследване на злополуката от осигурителят; трудов договор № ТД01152 / 23.10.2017 г.; длъжностна характеристика за длъжността „общ работник“; служебна бележка № 721/24.10.2017 г. за проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа; книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа - на работното място, периодичен и извънреден; книга за ежедневен инструктаж по безопасност и здраве при работа за периода от 15.05.2019 г. до 20.05.2019 г.; карта за предварителен медицински преглед; график за м. 05.2019 г. за обект „К. вада“; присъствена форма за отчитане явяването и неявяването на работа през м. май 2019 г.; Заповед №53-1/19.04.2019 г. за ползване на 15 дни платен годишен отпуск от 22.04.2019 г. до 16.05.2019 г.; писмени обяснения от: [фирма], А. М. К., И. М. А., Н. К. Б., Я. К. Б. и Б. С. А.; Епикриза И.З. №11730/2019 от УМБАЛ [фирма], Болничен лист № Е20197600909 от 06.06.2019 г. от УМБАЛ [фирма] за периода от 18.05.2019 г. до 23.06.2019 г. (първичен); Болничен лист № Е20197075861 от 28.06.2019 г. от МДЦ [фирма] С. за периода от 24.06.2019 г. до 23.07.2019 г. (продължение); Болничен лист № Е 20197075957 от 26.07.2019 г. от МДЦ [фирма], С. за периода от 24.07.2019 г. до 22.08.2019 г. (продължение).

На основание на чл.58 ал.2 от КСО и Заповед №1015-21-202/29.08.2018г. на Директора на ТП на НОИ С. град се е извършило разследване на злополуката и е съставен протокол №64/26.09.2019г. за резултатите от извършеното разследване на трудовата злополука. Същият е връчен на жалбоподателя на 15.10.2019 г. Възражение по протокола не е подавано в ТП на НОИ С. град.

Въз основа на документите, съдържащи се в досието, длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО е постановило Разпореждане № 23667 от 08.10.2019 г., с което не е приело деклариранията злополука за трудова.

Разпореждането е обжалвано от Н. К. Б. с жалба с вх. № 1012-21-1915/25.10.2019 г., по предвидения в чл. 117 от КСО ред, пред директора на ТП на НОИ-С. град.

Във връзка с подадената жалба е издадено оспореното е настоящото производство Решение № 1040-21-553 от 05.11.2019 г. на директора на ТП на НОИ-С.-град, с което жалбата е оставяена без уважение, като неоснователна и недоказана и е потвърдено Разпореждане № 23667 от 08.10.2019 г., на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО, като правино и законосъобразно.

В мотивите на Решение № 1040-21-553 от 05.11.2019 г. на директора на ТП на НОИ С. - град е посочено, че претърпяното на 18.05.2019 г. от Н. К. Б. здравословно

увреждане - счупване на други части на подбедрицата, закрито, не е получено през време и по повод на извършваната работа - на „Строителен обект - [населено място],[жк], [улица], зад магазин Б.. Същото не обхваща предвидените от законодателя хипотези по чл. 55, ал.1 от КСО, поради което не може да бъде прието за трудова злополука. Посочено, че в случая не е налице един от елементите на фактическия състав на трудовата злополука, а именно наличието на функционална зависимост между настъпилото увреждане и извършваната от лицето работа.

В хода на производството пред настоящата инстанция са приети всички доказателства, приложени към жалбата, както и представената от ответника административна преписка.

Съгласно Епикриза от УМБЛЛ „Света А.“, Клиника по ортопедия и травматология Н. Б. е постъпил на 18.05.2019 г. в 13,45 часа в болницата и е изписан на 24.05.2019 г. с окончателна диагноза „фрактура бималеоларис крурис синистри S82.80 счупвания на други части от подбедрицата, закрито“. Лицето е съобщило, че е паднало по време на работа. Извършена е операция, съгласно оперативен протокол. Представен е и болничен лист, в който като причина за неработоспособността е посочено злополука-нетрудова.

На 30.05.2019 г. е издаден болничен лист № E2019 7600753 от МБАЛ „Света А.“ за периода от 18.05.2019 г. до 23.06.2019 г. с диагноза „счупвания на други части на подбедрицата, закрито“ и причина на нетрудоспособността: „злополука – трудова по чл. 55, ал.1“. Този болничен лист е анулиран и на 06.06.2019 г. и за същия период е издаден нов болничен лист № E2019 76009090 с диагноза „счупвания на други части на подбедрицата, закрито“ и причина: „злополука – нетрудова“.

На 28.06.2019 г. от МДЦ [фирма] е издаден болничен лист № E2019 7075829 за периода от 24.06.2019 г. до 23.07.2019 г. с посочена причина: „злополука - трудова по чл. 55, ал.1 КСО“.

На 28.06.2019 г. от МДЦ [фирма] е издаден за същия период нов болничен лист № E2019 7075861, в който е вписана причина: „злополука – нетрудова“.

На 26.07.2019 г. от МДЦ [фирма] е издаден болничен лист № E2019 7075957 за периода от 24.07.2019 г. до 22.08.2019 г. с причина: „злополука – нетрудова“.

По делото е представена декларация за трудова злополука № 739/16.08.2019 г. на Н. К. Б., с която същият твърди, че на 18.05.2019 г., около 09.00 часа е паднал от височина около 100 см при изравняване на пръст „кота нула на сграда, при което счупил левия си глезен и навехнал левия си крак. Декларацията е заведена в ТП на НОИ С. - град и по случая е образувано досие.

По делото е приобщено писмено обяснение на Н. К. Б. от 16.08.2019 г. Съгласно същото на 18.05.2019 г. е бил на работа на обекта на фирмата зад магазин Б. на [улица],[жк], като му било казано да изравни изкопа до плочата на „кота нула“. Около 09.00 ч. техническият ръководител И. му казал да остави триногата за ниво върху плочата. При слизането паднал напред. Заболял го левият крак, който се подул. След това бил закаран в болница, където се установило, че левия му крак е счупен. Твърди, че злополуката е станала в присъствието на техническия ръководител И. и други работници - Я. К. Б., Б. С. А. и П. И..

От обясненият на Я. К. Б. и Б. С. А., които са идентични е видно, че на 18.05.2019 г. се е качил на плочата. Техника И. го накарал да пусне ниво за равнене на земята. След това той се подхлъзнал на доката и си счупил крака на две места. Техника го закарал в Пирогов, където му отказали лечение и му сложили гипс, а главния инженер отказал

да плати операцията.

Във връзка с подадената декларация, с писмо от ТП на НОИ С. - град е изисквана информация за случая от [фирма].

В писменото обяснение на И. М. А. е посочено, че той организира работата на обект „К. вада“ и на 18.05.2019 г. обект „К. вада“ не е работил. Заявил е, че като техник на обекта не са му подавани докладни или документи за настъпване на трудова злополука. По отношение на жалбоподателя е посочил, че не си спомня кой го е уведомирал, че същият няма да бъде на работа. Посочил е, че знае, че последният е със счупен крак и в продължителни болнични.

А. М. К., който е инженер „Строителство“ в [фирма] е заявил, че на 18.05.2019 г. обект „К. вада“ не е работил и не му е подавана информация за инцидент с работник. Обяснение е дадено и от управителя на дружеството [фирма]. В същото се сочи, че Н. К. Б. е общ работник, назначен съгласно трудов договор от 23.10.2017 г., с продължителност на заетостта – четири часа. В [фирма] не е подавана информация за случай на трудова злополука. Работникът е представил болничен лист от 06.06.2019 г., издаден от МБАЛ „Света А.“, в който е записано, че причината за травматичното увреждане е злополука – нетрудова. В последствие е представил още два болнични листа. Сочил, че до датата на уведомяването на дружеството от страна на НОИ и Инспекция по труда не са постъпвали данни лицето да е претърпяло трудова злополука. Твърди, че на 18.05.2019 г. обект „К. вада“ не е работил. От обяснението е видно още, че Н. К. Б. е поискал финансова помощ от дружеството. Такива са му били осигурени, тъй като лицето е работник на фирмата.

По делото е представена книга за провеждан ежедневен инструктаж по безопасност и здраве при работа за обект „К. вада“ за периода от 15.05.2019 г. до 20.05.2019 г., от която се установява, че на 17.05.2019 г. жалбоподателят е положил подпис, с който е удостоверил, че му е проведен инструктаж. За дати 18.05.2019 г. и 19.05.2019 г. в книгата няма записи (т.е не са провеждани инструктажи по безопасност и здраве при работа). Следващият запис в книгата е за дата 20.05.2019 г.

На следващо място от графика за отчитане явяването и неявяването на работа през месец май 2019 г., срещу името на Н. К. Б. е записано, както следва: за периода от 01.05.2019 г. до 16.05.2019 г. - платен отпуск (за посоченото обстоятелство по делото е представена Заповед № 53-1/19.04.2019 г.); за дата 17.05.2019 г. е записано „4“ (работен ден); за дати 18.05.2019 г. и 19.05.2019 г. е отбелязано, че са почивни дни; за периода от 20.05.2019 г. до 31.05.2019 г. е записано болнични.

Извършена е и справка в масива на НАП - регистър на трудовите договори, при която е установено, че не е налице информация за сключвани трудови договори между [фирма] и лицата Я. К. Б. и Б. С. А..

Установено е също, че към 18.05.2019 г. датата на злополуката, жалбоподателят е имал качеството на осигурено за всички социални рискове лице по смисъла на чл.4, ал.1, ал.1а, от КСО като работещ по трудов договор в осигурителя [фирма].

С административната преписка е приобщен и Протокол №1/29.08.2019 г. за разследване на злополуката от осигурителят, съгласно които на 18.05.2019 г. обект „К. вада“ не е работил.

След преценка на събраните доказателства и на основание Заповед № 1015-21-202/29.08.2019 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град е изготвен Протокол № 64/26.09.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката. В същия е посочено, че от събраните доказателства е видно, че Н. К. Б. не е претърпял

инцидент на строителен обект - [населено място],[жк], [улица], зад магазин Б. - който да е довел до временна неработоспособност. Протоколът е връчен на Н. Б. на 30.09.2019 г.

По делото са разпитани са и свидетелите А. М. К., Я. К. Б., Б. С. А. и С. С. Д..

В показанията си свидетелят К. сочи, че е главен инженер на [фирма], като работното му място е в офис, като обикаля и обектите. Твърди, че на 18.05.2019 г. - събота не са изпращани работници, от дружеството на обект – „К. вада“ на [улица]. В събота се работи само, ако има изрична заповед. Не си спомня точно на 18.05.2019 г. да узнал, че е пострадал работник. Соци, че последният е искал пари за операция и с оглед факта, че лицето е дългогодишен работник такива са му предоставени, след съгласуване с управителя на фирмата. Излага, че всеки ден задължително се извършва инструктаж и се попълва присъствена книга. Така за всеки ден има доказателства, че тези хора, този ден са работили. На 18.05.2019 г. не е разпределял хора за обекта „К. вада“ и този ден не е ходил до обекта. Основно той изготвял графиците, като това се случвало след провеждане на оперативка, заедно с техниците. Твърди, че дружеството участва в обществени поръчки, поради което е невъзможно да се работи без сключен трудов договор.

Свидателят Я. К. Б., брат на жалбоподателя твърди, че в този ден е работил извънредно, като на работа са отишли трима човека. Не си спомня името на фирмата. Не знае в кой квартал се намира обекта. Соци, че на 18.05 – събота към 09.30 ч. жалбоподателят е паднал в дупка и си е изкълчил крака. Не е станал непосредствен свидетел на падането, а е уведомен за инцидента от свои колеги. Твърди, че техническият ръководител, чието име не си спомня и е видял за първи път на 18.05 е закарал брат му в Пирогов. В същия ден на работа са отишли 4-5 души, „пеша, с автобуса“. Били са общи работници, „копаеш или нещо такова“. Заявява, че преки свидетели на инцидента са станали братовчед му и „дедо му“. Твърди, че на обекта се работело без договор. Твърди, че братовчед му Б. е написал обяснението му, защото има средно или основно образование. Той само го подписал. Обяснението е писано на следващия ден. Твърди, че може да чете, но не е чел обяснението, което е подписал.

Свидателят Б. С. А., братовчед на жалбоподателя, твърди, че 17.05.2019 г. Н. го е посетил и му е предложил на следващия ден да отидат да работят на обекта, на който той работи. На 18.05.2019 г. на обекта са отишли трима души – А., Я. и П.. Я. и П.. Там подравнявали пръст, а той носел кофража на колоните. Видял е Н. да стъпва на стръмна основа и слизайки от нея е паднал от 3 м. Твърди, че техникът е закарал жалбоподателя в Пирогов, като му е казал да каже, че е паднал вкъщи. Соци, че е бил на обекта, който се намирал до „Д.“ само за един ден, но не знае името фирмата. Техническият ръководител му е платил същия ден възнаграждение в размер на 40 лв. Не си спомня името на техническия ръководител, но сочи, че същият е бил турчин. Твърди че сам е, написал обясненията си, без никой да го кара, „през седмицата, един месец след инцидента“. Не е писал обясненията на Я..

Свидетелката Д. – майка на жалбоподателя, твърди, че на 18.05.2019 г. Н. е отишъл на работа с Я., Б. и П. на „частно“ без договор, в „Б.“. Соци, че жалбоподателят често е вземал работници да работят там без договор. Била е уведомена за инцидента по телефона от Я.. Н. също и се е обадил, като и е обяснил, че е паднал и техническия ръководител го е закарал в „Пирогов“. Соци, че е отишла на място в „Пирогов“, където навън е видяла техническия ръководител, които и е казал, че Н. си е счупил крака и ще му сложат гипс.

След като си е тръгнал, свидетелката влязла в болницата, където са и казали, че ще се наложи операция и че трябва да се плати гипса. Обадила се е на техническия ръководител, който се върнал и платил на касата, но не му достигнали 35 лв. Същият се е обадил на „шефа си“, който му казал да закарат Н. в Окръжна болница, защото там имало специалисти. М., който е „по-голям технически и отговаря за всичко“ е казал, че ще плати импланта, но няма да плати осигуровките на Н., тъй като той бил с прекъснати осигуровки. Сочи, че М. е дал 1400 лв., а тя е платила 300 лв. осигуровки. Твърди, че Б. и Я. са написали обясненията миналата година, тъй като те са свидетели и трябва да пишат. Твърди, че са накарали жалбоподателя да лъже, че е паднал вкъщи. Забрвила е името на техническия ръководител, но знае че е турчин.

При така установената фактическа обстановка и в съответствие с разпоредбата на чл.168, ал.1-3 от АПК за проверка на обжалвания административен акт на всички основание по чл.146 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-директора на ТП на НОИ С.-град, който съгласно разпоредбата на чл.117, ал.1, т.1, б. „г“ от КСО притежава материална и териториална компетентност да се произнесе по подадената жалба срещу разпореждането, с което се приема, че злополуката с Н. К. Б. не е трудова злополуката. Решението отговаря на изискването за форма по чл.59, ал.2 от АПК, като е издадено в писмена форма, съдържа правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател, с оглед на което съдът приема, че не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1 и т.2 от АПК.

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл.35 от АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната злополука и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т. 3 от АПК, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.

Обжалваното решение, с което е потвърдено Разпореждане № 23667 от 08.10.2019г. на длъжностното лице по чл. 60 от КСО, с което не се признава за трудова, злополуката с Н. К. Б. на 18.05.2019 г. е постановено в съответствие с материалния закон.

Легалното определение за „трудова злополука“ като осигурен социален риск е дадено с чл.55, ал.1 от КСО, където е посочено, че това е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Законодателят изисква, за да бъде приета настъпилата злополука за трудова едновременно да са налице конститутивните елементи на разпоредбата, а именно:

Внезапно увреждане на здравето - внезапно, външно неочаквано и непредвидено, еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на

органиите на човешкото тяло;

Наличието на функционална зависимост между настъпилото увреждане и извършваната от лицето работа, като по смисъла на разпоредбата увреждането трябва да е претърпяно „през време и във връзка с извършваната работа“, „по повод на работата“, или при „всяка работа, извършвана в интерес на предприятието“, неблагоприятен резултат от увреждането - за трудова злополука се приема само това внезапно здравословно увреждане, което е причинило временна или трайна неработоспособност или смърт;

Причинна връзка - такава е налице когато неблагоприятният резултат /неработоспособността, респ. смъртта/ е пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства;

Злополуката да е станала с осигурено за този риск лице.

Ако някой от гореизброените елементи липсва, злополуката не може да се квалифицира като трудова.

По делото е безспорно, че Н. Б. е бил осигурено лице по смисъла на КСО чрез [фирма] по силата на Трудов договор №1152/23.10.2017 г.

На следващо място в разглеждания случай е безспорно и че, е налице увреждане на здравето, видно и от представената медицинска документация. Този факт не се оспорва от ответника.

Спорният по делото въпрос касае наличието на задължителната предпоставката от фактическия състав на чл.55, ал.1 от КСО - увреждането да е станало през време и във връзка с извършваната работа или по повод на извършваната работа, или при извършване на всяка друга работа в интерес на предприятието.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, в това число и от изслушаните свидетелки показания на свидетелите може да се направи обоснован извод, че в случая не са налице всички предпоставки, визирани в чл. 55, ал. 1 от КСО.

Както вече се посочи налице е внезапно увреждане на здравето, което е безспорно. Налице е и неблагоприятният резултат от увреждането – „фрактура бималеоларис крурис синистри S82.80 счупвания на други части от подбедрицата, закрито“, което е настъпило внезапно и е причинило временна неработоспособност, за което свидетелства и приобщената медицинска документация.

От представените по делото доказателства, а именно документацията, предоставена от [фирма] се установява, че на 18.05.2019 г. на строителен обект - [населено място],[жк], [улица], зад магазин Б. не е полаган труд, тъй като денят е бил неработен /събота/ и не са изпращани работници на обекта. Посоченото обстоятелство се подкрепя и от обясненията дадени от служителите на [фирма]. В същия смисъл са и показанията на разпитания по делото свидетел К., които съдът кредитира, като логични и безпротиворечиви. В настоящия случай в подкрепа на твърденията си, че е претърпял трудова злополука на горепосочения обект на 18.05.2019 г. жалбоподателят ангажира като доказателства единствено показанията на Я. К. Б., Б. С. А. и С. С. Д.. Съгласно обясненията и показанията на тези лица, пряк свидетел на инцидента е единствено Б. С. А.. Другият пряк свидетел на инцидента,

посочен от самия жалбоподател в обяснение от 16.08.2019 г. е П. Б., но видно от административната преписка от това лице не са представени обяснения. Същото не беше призовано и в настоящото производство, въпреки възможността му да установи релевантни за спора факти.

При оценката на събраните гласни доказателства съдът следва да съобрази обстоятелството по смисъла на чл. 172 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, като ги преценява с оглед на всички други данни по делото.

В случая свидетелката С. С. Д., която е майка на жалбоподателя не е била очевидец на инцидента, поради което с нейните показания не се установяват релевантни за делото факти, а именно къде и при какви условия е станала злополуката.

От показанията на свидетелите Я. К. Б. и Б. С. А. (брат и братовчед на жалбоподателя), за които се твърди да са били на строителен обект - [населено място],[жк], [улица], зад магазин Б. се установява, че те не могат да посочат нито наименованието на работодателя, нито къде се намира обектът, на който твърдят, че са полагали труд. Освен това е налице и противоречие в показанията на Я. К. Б. и Б. С. А. по отношение на това кой е написал обясненията подписани от Я. К. Б.,. Това е така, тъй като последният твърди, че обясненията, които е подписал са написани от А., който пък от своя страна отрича да е писал обясненията на Я. К. Б..

В показанията си тези свидетели твърдят, че не си спомнят и името на техническия ръководител, но във същото време видно от подписаните от тях идентични обяснения, същият е посочен по име – И..

На следващо място от показанията на свидетелите не се установява с точност и разстоянието, от което е паднал жалбоподателя, доколкото последният твърди, че е паднал от един метър, а в показанията си единственият свидетел очевидец на инцидента А., заявява, че Б. е паднал от три метра.

За пълнота следва да се отбележи и факта, че от показанията на тези лица не се установява и моментът, в който са написали /подписали/ обясненията си. Според свидетеля Б. това се е случило на следващия ден след инцидента, а свидетелят А. твърди, че това е станало един месец след инцидента.

Горепосоченото дава основание да се приеме, че събраните в настоящото производство гласни доказателства не установяват по безспорен начин твърденията на жалбоподателя, доколкото същите не се подкрепят останалите писмени доказателства по делото. За да се приемат показанията на свидетелите, като достоверни, същите следва да са последователни, логични и кореспондиращи с други доказателствени източници.

Тезата на Н. К. Б. за претърпяна от него трудова злополука не се подкрепя и от приобщената по делото медицинска документация. Действително в представената епикриза от УМБАЛ „Св. А.“ е посочено, че пострадалият е паднал по време на работа, но това обстоятелство не е достатъчно, за да се направи извод, че инцидентът е станал на строителен обект - [населено място],[жк], [улица], зад магазин Б., доколкото не е посочено точното място, на което е настъпило увреждането и кой е работодателят. В този смисъл дори да се приеме, че жалбоподателят е полагал труд на строителен обект на 18.05.2019 г., то по делото не са налице доказателства, че това е именно процесния обект.

В болничните листа, като причина за неработоспособността също е посочено „злополука-нетрудова“. Действително в два от тях е записано, че се касае за „злополука-трудова“, но те са били анулирани, като за същия период са издадени нови, в които е записана причина – „злополука-нетрудова“.

По делото е представен и протокол за извършена проверка на 25.09.2019 г. от Дирекция „Инспекция по труда“. От същия е видно, че е извършена проверка и на документите и разследването на декларираната от жалбоподателя трудова злополука, като е направено заключение, че не може по безспорен начин да се установи твърдението му за претърпяна от него трудова злополука на 18.05.2019 г., в 09.00 ч. на строителен обект - [населено място],[жк], [улица], зад магазин Б.“.

В случая са налице три независими една от друга проверки на злополуката от три комисии – едната извършена от осигурителя, другата извършена по реда на чл. 58, ал. 2 КСО и съгласно Заповед № 1015-21-202/29.08.2019 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град и третата от Дирекция „Инспекция по труда“, като всички те достигат до един и същи извод, а именно че не са налице безспорни доказателства за твърденията на жалбоподателя.

Въз основа на съвкупната преценка на приетите по делото доказателства настоящият съдебен състав приема, че на 18.05.2019 г. е било налице внезапно увреждане на здравето на Н. К. Б., което обаче не представлява трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. В този смисъл правилно и законосъобразно длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е приело, че претърпяната от Н. К. Б. на 18.05.2019 г. злополука не следва да се квалифицира като трудова злополука при условията на чл. 55, ал. 1 от КСО.

На това основание и въз основа на доказателствата по делото, следва, че Разпореждане № 23667 от 08.10.2019 г., с което длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО не е признато за трудова злополука претърпяното от Н. К. Б., здравословно увреждане /счупване на други части на подбедрицата, закрито / станало на 18.05.2019г. на „Строителен обект - [населено място],[жк], [улица], зад магазин Б. е законосъобразно, в съответствие с материалния закон и целите на закона, поради което и правилно е потвърдено с Решение № 1040-21-553 от 05.11.2019 г. на Директора на ТД на НОИ-С.-град.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените по делото разноски.

Ответникът претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателя следва да му заплати на основание чл. 143 и чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 100 лева.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 17 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. К. Б., срещу Решение № 1040-21-553 от 05.11.2019 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ)-С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 23667 от 08.10.2019 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от

КСО.

ОСЪЖДА Н. К. Б. да заплати на ответника Националния осигурителен институт С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: